

*Nếu các con trung thành giữ lời Thầy,
thì các con thực sự là môn đệ của Thầy;
các con sẽ biết sự thật,
và sự thật sẽ giải phóng các con.
(Jn 8:31-32)*

*Con người chỉ có được sự tự do
khi họ chấp nhận làm nô lệ cho sự thật.
(M. Sciacca)*

TỰ DO: NÔ LỆ CỦA SỰ THẬT

Một hôm, Sự Thật, Gian Dối, Lửa và Nước cùng đi chung với nhau trên một con đường thì gặp một đàn bò. Họ bàn bạc với nhau và sau cùng quyết định chia đàn bò ra làm bốn để mỗi vị giữ lấy một phần cho đồng đều.

Nhưng Gian Dối luôn luôn ích kỷ và chỉ nghĩ đến mình, nó liền ghé vào tai của Nước và thì thầm: “Nước biết không, Lửa nó đang định đốt cháy tất cả cỏ cây bên dòng sông của bạn, để nó lừa đàn bò của bạn qua đồng bằng đó. Nếu tôi là bạn, tôi sẽ dập tắt lửa cho an toàn.” Nghe thấy có lý, Nước liền tràn tới và dập tắt Lửa.

Sau đó, Gian Dối dụ dỗ Sự Thật: “Sự Thật thấy không, Nước nó đã ám hại Lửa rồi, mình không nên giao du với loại đó, chúng mình hãy lừa hết đàn bò lên đồi cao và tránh xa Nước.” Thế là Sự Thật nghe theo lời dụ dỗ của Gian Dối. Nước thấy vậy hối hả gọi: “Chờ tôi với, chờ tôi với!” Nhưng dù có chờ cũng không được, vì Nước đâu có khả năng chạy ngược lên đồi cao. Thế là Nước đành bỏ cuộc.

Lên đến đỉnh đồi, Gian Dối nhìn Sự Thật cười ngạo nghễ: “Nhà ngươi bị lừa to rồi, thôi hãy đưa tất cả đàn bò đây và làm đầy tớ cho ta đi, nếu không ta sẽ tiêu diệt mi.” Sự Thật giận dữ nói: “Mặc dù ta đã bị lừa, nhưng ta sẽ không bao giờ làm nô lệ cho nhà ngươi.” Thế là Sự Thật và Gian Dối bắt đầu tranh chấp. Vật lộn một hồi lâu, nhưng không bên nào chịu thua. Họ đành phải gọi Gió đến để phân xử.

Gió cũng không phân xử nổi. Cuối cùng Gió tuyên bố: “Tôi không thể nói ai thắng ai thua được. Gian Dối và Sự Thật đã được an bài để luôn luôn chiến đấu với nhau. Có khi thì Sự Thật thắng, có lúc thì Gian Dối thành công; tuy nhiên, Sự Thật luôn luôn phải chỗi dậy và tiếp tục chiến đấu cho đến ngày tận thế. Sự Thật phải luôn luôn tỉnh thức để chiến đấu với Gian Dối, nếu không sẽ bị mưu chước của Gian Dối tiêu diệt.”

Thế là Sự Thật và Gian Dối tiếp tục chiến đấu cho đến ngày hôm nay. (Truyện ngụ ngôn Ethiopia) ¹

Để trở thành môn đệ của một “bậc thầy” tài ba lỗi lạc, thường người ta phải trải qua rất nhiều thử thách, phải dành rất nhiều giờ trong việc rèn luyện để trở nên giống sư phụ của mình. Người học trò phải có sự kiên nhẫn, chịu đựng và phục tùng để trải qua được những thử thách của Thầy. Người môn sinh phải cố gắng để luyện cho được những đường võ giống Thầy. Càng giống càng tốt. Môn đệ là người luôn sát cánh bên Thầy trong suốt thời gian tập luyện.

Nếu Chúa Kitô mời gọi, bạn có muốn trở nên môn đệ của Ngài không? Bạn nghĩ sao khi gọi Chúa Kitô bằng hai tiếng “sư phụ.” Để trở nên môn đệ của Chúa Kitô, chúng ta cũng phải trải qua rất nhiều thử thách và phải dày công tập luyện. Một trong những bài học mà người môn đệ phải thấu suốt và thông đạt là “sự thật.” Chính Chúa Kitô tự xưng mình là sự thật: “Là môn đệ của Thầy, các con sẽ biết sự thật” (Jn 8:31-32). Sự thật là gì? Là tất cả những giáo huấn của Chúa Kitô trong Phúc Âm, những giáo huấn của Ngài hứa hẹn một giá trị đích thực và vĩnh cửu.

Sống trong một xã hội đề cao vật chất và hưởng thụ, chúng ta dễ bị lầm lẫn và hoang mang không biết điều gì thật, điều gì không thật. Khó phân biệt được đâu là thực tế và đâu là ảo tưởng. Trong nghi ngờ, người ta thường đặt những câu hỏi: Tôi là ai? Tôi sống cho ai? Chết rồi sẽ đi đâu? Lý tưởng của tôi là gì? Tôi phải đầu tư vào những vấn đề nào để có sự sống đời đời? Làm sao để tôi biết chắc là tôi không lầm lẫn?

Trên đời này có muôn ngàn “sự thật.” Ai theo đạo nào thì cho đạo đó là “thật”, ai tin tưởng vào điều gì thì tin xác rằng điều đó là chân lý. Vấn đề là chúng ta phải biết ý thức để lựa chọn cho đúng, vì chỉ có một “sự thật” là tuyệt đối, còn tất cả những “sự thật” khác đều là tương đối mà thôi. Người tin tưởng vào đồng tiền thì cho rằng tiền bạc là tuyệt đối, vì có tiền mua tiên cũng được. Họ bận rộn làm ra tiền, nên đã không có giờ để nghĩ đến cái hạnh phúc chóng qua do đồng tiền mang đến. Tiền cần thiết cho cuộc sống nhưng không bảo đảm hạnh phúc cho con người. Giá trị của đồng tiền thay đổi khi lên khi xuống, vì sinh hoạt kinh tế, nhưng cũng vì người ta dùng đồng tiền để lừa dối nhau. Có tiền thật thì cũng có tiền giả. Một điều chắc chắn là các nhà tỷ phú không đem tiền bạc theo với mình được khi về bên kia thế giới.

Người yêu thích danh vọng thì cho rằng có được danh vọng là trên hết. Leo lên thật cao rồi họ mới biết được có ngày họ sẽ “rớt” xuống khỏi đài danh vọng. Địa vị và chức vụ đưa con người lên thì cũng có lúc nó đưa con người xuống. Tin vào danh vọng là tin vào ảo tưởng trên con đường đi tìm hạnh phúc cho chính mình. Một hạnh phúc chóng tan và dễ đổ vỡ. Địa vị và chức vụ chẳng qua chỉ là phương tiện cho con người phục vụ lẫn nhau. Hiểu rõ điều này thì chẳng mấy ai dành nhau cái ngôi vị “đầy tớ” để phục vụ người khác! Chúa Kitô của sự thật dạy rằng con người phải phục vụ nhau vô vị lợi, trong khiêm tốn và trong sự cảm thương nhau.

Những người tôn trọng tình yêu thì cho rằng tình yêu có thể đem đến hạnh phúc vĩnh cửu. Đúng vậy, thực tại này chỉ dành cho một mình tình yêu của Thiên Chúa mà thôi, ngoài ra tất cả những tình yêu

¹ William J. Bennett, *The Book of Virtues* (New York: Simon & Schuster, 1993) 637-638.
Con Đường Tình Yêu – Sr. Thanh Thủy

khác của con người đều là tương đối. Bản chất của con người là bất toàn, thì tình yêu của một con người bất toàn dành cho một người khác cũng sẽ bất toàn, tránh sao được những lầm lỗi khi va chạm đến nhau? Nếu con người có khả năng thay đổi thì tình yêu cũng không tránh khỏi định luật đó. Sự thật đến từ Thiên Chúa dạy chúng ta hãy phó thác và tin tưởng vào tình yêu của một người Cha luôn luôn yêu thương và không bao giờ thay đổi, không bao giờ lừa dối. Tình yêu tuyệt đối của Thiên Chúa mới là tình yêu thật, tình yêu vĩnh cửu.

Nói như vậy không có nghĩa là theo Chúa Kitô, chúng ta không có quyền dùng tiền của, không nên nhận chức quyền, không được yêu. Những gì đến từ Thiên Chúa đều đẹp và đáng yêu, Ngài chỉ đòi hỏi chúng ta hưởng dùng trong tinh thần tự do. Dùng tiền nhưng không làm nô lệ cho đồng tiền. Nhận chức vụ nhưng không vướng vào vòng tham vọng. Yêu thương trong tự do chứ không phải thứ tình yêu ích kỷ và chiếm đoạt. Người môn đệ của Chúa Kitô phải cõi bỏ tất cả những gì không thuộc về Chúa Kitô. Tâm hồn họ phải là kho chứa những sự thật từ Thiên Chúa, vì chỉ khi sống trong sự thật, người môn đệ mới cảm thấy được sự tự do đích thực. Chấp nhận làm “nô lệ” cho sự thật, người môn đệ có Chúa cùng “phe” với mình và sẽ không còn lo lắng điều gì nữa.

Những lo lắng của con người thường đi ngược lại với những hứa hẹn của Chúa Kitô. Người ta lo sợ mất chức quyền hay địa vị trong xã hội, nhưng ít có ai lo sợ mình sẽ bị mất chức làm con Thiên Chúa qua cuộc sống tội lỗi. Người ta lo lắng làm đẹp cho thân xác nay còn mai mất, nhưng ít có ai nghĩ đến trang điểm cho linh hồn bất diệt của mình. Người ta lo sợ khi đối diện với sự chết, nhưng quên rằng cái chết là giây phút khởi đầu cho một sự sống bất diệt mai sau. Người ta lo trang hoàng, chuẩn bị cho những bữa tiệc ở trần gian với lương thực mau hư nát và quên đi những điều kiện để được dự tiệc thánh trên Thiên Quốc. Người ta lo lắng không dám cãi lời bác sĩ nhân loại, người chỉ có khả năng chữa lành thân xác mục nát, mà quên đi những buổi hẹn hò với vị lương y tối cao có quyền chữa lành cả thể xác lẫn linh hồn. Cuộc đời con người đầy dẫy những lo lắng về những thực tại “tương đối” mà quên theo đuổi cái lý tưởng tuyệt vời là chính Chúa Kitô.

Có Chúa Kitô trong tâm hồn, người môn đệ không bị ràng buộc bằng những trở ngại đến từ chính mình hay đến từ tha nhân. Sống trong tự do của Chúa Kitô, người ta không sống dựa trên những thành kiến, những gièm pha hay bình luận của kẻ khác. Họ chỉ muốn và chỉ cần Chúa nghĩ gì về họ, “*su phụ*” nghĩ gì về những cố gắng của họ.

Để đạt được sự tự do đích thực, người môn đệ phải chấp nhận để được gọt giũa liên li, một sự từ bỏ không ngừng, một tinh thần hy sinh không ranh giới, một ý chí vững bền, một sự kiếm tìm chân thành, một sự trở về liên li và một tình yêu dám tha thứ. Những điều kiện theo Chúa nghe qua có vẻ gắt gao và khó thực hiện, nhưng nếu nghĩ đến phần thưởng đang chờ đón họ bên kia cuộc đời, thì những ai với con mắt đức tin, sẽ không ngần ngại khoác trên mình chiếc áo môn đệ để quyết tâm theo chân Chúa Kitô trên cuộc hành trình về nhà Cha.

Lạy chúa,

*Biết bao lần trong cuộc đời,
con đã thờ ngẫu tượng.
Vật cũng có, mà người cũng có.*

*Ca sĩ,
nghệ sĩ,
họa sĩ,*

tiền bạc, danh vọng, tình yêu.

*Con tôn thờ thần tượng
với tất cả những bất toàn của một con người
thần tượng*

với tất cả những bấp bênh của cuộc sống.

*Nhiều lúc còn làm nô lệ cho chúng nữa,
cũng chỉ vì những suy nghĩ nông cạn của con
cũng chỉ vì con gạt Chúa ra bên lề cuộc sống.*

*Con coi thường Chúa,
con lạnh nhạt với Chúa,
con thiếu kiên nhẫn với Chúa.
Bây giờ mở mắt tâm hồn ra rồi,
con muốn chọn lại.*

*Con chọn Chúa làm
thần tượng của con,
người bạn thân của con,
vị lãnh đạo đời con,
luật sư tranh cãi cho con trước tòa phán xét.*

*Có Chúa cùng đồng hành
con sẽ không sợ một ai
con sẽ không cần một ai
con sẽ không thiếu bất cứ điều gì.*

*Chúa là tất cả,
một mình Chúa đủ cho con.*

Amen.